

Armoedewandeling Brussel

Jean-Pierre...

Een man die ik vandaag voor het eerst heb ontmoet. De kans dat ik hem ooit opnieuw tegen kom, is niet zo groot. Maar de kans dat ik hem, en zijn beklijvende verhaal, snel zal vergeten, acht ik eerder klein.

Onopvallend tussen de mensenmassa in de lokettenzaal van Brussel Centraal dook hij plots op in ons midden. Als wij positief antwoordden op de vraag of wij de groep zijn die deze middag 'een toertje' kwamen doen, nam hij ons terstond op sleeptouw.

Alsof we elkaar al jaren kenden begon hij te vertellen. Hij dompelde ons meteen onder in twee verbijsterend realistische verhalen over een man die in de armoede en de dakloosheid terecht komt. Groot was onze stilte toen hij bekende dat het tweede verhaal zijn levensverhaal was...

Hij gidste ons langs een aantal plaatsen die een betekenis hebben gehad in zijn leven als dakloze in Brussel. Anekdoten over mooie momenten, over zijn kameraden, over hachelijke situaties,... allemaal recht uit het leven, zijn leven, gegrepen.

Hij vertelde over mensen met een hart voor een ander, organisaties die hun best doen maar hun doel voorbij schieten, projecten die een verschil proberen maken,...

Jean-Pierre is een man, getekend door het leven. Wat hij allemaal heeft meegemaakt, wens je niemand toe. Maar het is de dagelijkse realiteit voor vele honderden mensen in Brussel. Maar Jean-Pierre heeft geluk gehad. Hij heeft de moed nooit opgegeven, heeft zich nooit overgeleverd aan de drank, is zijn waardigheid altijd blijven behouden, heeft zijn dagen altijd nuttig proberen vullen, en heeft uiteindelijk het juiste draadje gevonden waaraan hij zich terug heeft kunnen optrekken.

Vandaag is Jean-Pierre geen dakloze meer, maar een thuisloze. Hij bouwt zijn leven weer op samen met de mensen rondom hem, en geniet terug van het leven. "Het is niet meer zoals vroeger, en dat zal ook nooit meer zo zijn... Maar ik ben gelukkig zoals het nu is!"

Met spijt in het hart heb ik afscheid genomen van deze uitzonderlijk moedig man. Ik prijs me gelukkig dat ik vandaag in goede leefomstandigheden een zorgeloos leven kan leiden. En ik hoop dat ik nooit de tegenslag zal hebben, die al mijn zekerheden van de ene dag op de andere van onder mijn voeten wegmaait.

Jean-Pierre... bedankt!

Erwin